



Királyerdői Harangszó

A Csepel-Királyerdői Református Egyházközség lapja, megjelenik évente 5 alkalommal
XIV. évf. 1. szám - 2023 Bőjt

**„Útjaidat, Uram, ismertesd meg velem, ösvényeidre taníts meg engem.“
/Zsolt 25,4./**

*Szeretettel köszöntjük kedves Testvérünket
2023 Bőjtjében!*

Bőjti Csend idézetek:

A szeretet mindenekelőtt a csendben való figyelem. Szeretni azt jelenti, hogy figyelsz. /Antoine de Saint Exupéry/ A bölcs nem vitatkozik. Hallgat, és csendben halad az útján. /White Eagle/ A legnagyobb dolgok (...) a csendben történnek velünk. /Müller Péter/ A csend nem csupán a természet hangja, hanem az ember legbelső szükséglete. /Hioszi Tatiosz/ Tégy minden jót, amire képes vagy, És tedd olyan csendben, Ahogyan csak lehetséges. /Charles Dickens/ Bármennyi dolgod legyen is, mindig legyen időd, hogy csendben leülj, és elnézd, hogyan billeg a szélben a falevél. /Elizabeth Lawrence/ Aki ismeri a csend legyőzhetetlen békéjét, azt nem lehet megbántani, és az nem is bánt meg senkit. /Mikhail Naimy/ Tanulj meg csendben maradni! A lehetőség néha igen halkán kopogtat. /H. Jackson Brown/ A szív üzenete nem a dobbanás, hanem a dobbanások közti időtlen csend. /Sarah Garden/ A csend gyümölcse az ima. Az imádság gyümölcse a hit. A hit gyümölcse a szeretet. A szeretet gyümölcse a szolgálat. /Teréz anya/ Lelked igazi otthona a Csend. Rejtelmek szentélye, melyben készen vár az üzenet. A bölcsök némán hallgatják, de a balgák elúzik, s locsogva tovább matatnak a hírek ócskapiacán. /Simon András/

Ünnepi alkalmaink:

Február

26. Böjt I. 10ó: Istentisztelet+úrvacsora

Továbbra is minden vasárnap 10-kor istentiszteletet tartunk, vele párhuzamosan gyermekfoglalkozást, előtte 1/2 10-kor imaközösséget, előtte $\frac{3}{4}$ 9-kor gyermekistentiszteletet.

Az istentisztelet előtt vasárnaponként 5 perc énektanulás, gyakorlás van. Iratterjesztés: istentisztelet előtt és után.

A találkozás reményében,

a Csepel-Királyerdői Református Egyházközség Presbitériuma



Egy-egy mondatban, amik mostanában történtek...

Egyetemes ökumenikus imahét - Január

Fut minden tovább

Elmúlt a Karácsony, majd az ősztendő. Már itt is van az újév. Az újév elején elérkeztünk a böjti időszakra. A keresztyén ember tudja, mit jelent a böjt, de sokan nem tudják e szó értelmét. Mert a megváltozott, modern, tudományos világunkban csak mosolyognak és viccelődnek e szóval, hogy böjt. A böjt nem csak vallási, hitbeli fogadalom és annak megtartása, hanem egészségileg is fontos. Most az a szóhasználat, hogy fogyókúra vagy diéta.

A hívő ember a böjtöt úgy gyakorolja, hogy saját javaiból ad a másik embertársának. Mert a jókedvű adakozót szereti és megáldja az Isten. Adjunk jó szívvel, szeretettel!

Nagyon fontos és nélkülözhetetlen a szeretet. E szót, hogy szeretet, nem lehet elcsépelni, vagy megunni. Csak annyit mondj embertársadnak, hogy azért jöttem hozzád, vagy azért hoztam neked ajándékot, mert szeretlek. E szó hallatára mosoly fakad az arcokon „és a szív úgy muzsikál”, még egy kis oktalán állat is megérzi az emberi szeretetet, és a maga módján viszonzozza is azt.

Jézus Krisztus a tanítványokat is arra tanította, hogy szeressék egymást. „Kit az igaz szeretet, a Jézushoz elvezet” - így szól a karácsonyi ének. E szót hogy szeretet, megunni nem lehet, mert ettől szép az élet. Halljuk és látjuk, ahol nincs szeretet, ott nincs béke. Háborúság, gyűlölködés van országok és emberek között. A háborúság nyomorba dönti az embereket, tönkremegy a kis otthonuk, nincs élelem, még ivóvíz sincs sok esetben. Itt böjtölnek az emberek lelkileg, testileg egyaránt. Az ilyen böjt nagyon szomorú és fájdalmas. Nem Istennek való hálaadás, vagy fogadalomtétel, hanem a szeretet és a hit hiánya.

Mert ahol hit, ott szeretet. A hit és a szeretet vezessen bennünket az élet útjain Isten felé. Mert ahol ott van Isten, ott szükség nincsen.

Házi Áldás

Hol hit, ott szeretet,
Hol szeretet, ott béke,
Hol béke, ott áldás,
Hol áldás, ott Isten,
Hol Isten, ott szükség nincsen.

Áldás, Békesség!

Ticska Istvánné

Lelkészi jelentés 2022 óév – 2023 újév

Népmozgalmi adatok 2022:

Keresztelés: 4 fiú, 4 lány, összesen 8, 5-tel kevesebb, mint 2021-ben

Temetés: 5 férfi, 6 nő, összesen 11, ugyanannyi, mint 2021-ben

Házasságkötés: nem volt

Konfirmáció: 2 fiú, 6 lány, összesen 8, 1-gyel több, mint 2021-ben

Láttam a napokban egy karikatúrát, mai divatos szóval mémet, amin látható egy fal, egy hosszú fal, amely mellett és mögött rengeteg ember áll, az egész emberiség. A falon elől van egy ajtó, és az ajtón egy felirat: 2023. Az egyik elől álló ember pedig egy hosszú partvissal, óvatosan, lassan nyitja ki a kilincset. Ez a rajz szépen kifejezi azt az érzést, hogy az utóbbi években, a régi újév váró hangulat helyett már tényleg így van az ember: lehet, hogy ki sem kellene nyitni az ajtót. Vagy csak óvatosan, egy partvissal piszkálva, nehogy valami már megint bejöjjön: az évünkbe – az életünkbe. Amit nem várunk, amire nem számítunk. Mi jöhet még? Járványos-háborús-inflációs év és évek után? Lehet ezt még fokozni? De az ajtó kinyílik/kinyílt, ha akarjuk, ha nem. Életünk földi ideje telik, az Úr jóvolta napjainkhoz napokat told, és bár tavaly nem egyszer hallhattuk, hogy a szűk esztendőök ideje van és lesz, nekünk mégsem kell kétségbe esnünk, nyugodtan letehetjük a partvist, az úgyszólván kevés egy egész év ellen, viszont kezünket összetéve, kérhetjük az Úr áldását, hisz az Ő kezében van az idő, életünk minden ideje és 2023 is. Hogy mi méretik ránk, azt ő tudja, de ha áldást, áldó kezét kiterjeszti ránk, akkor nincs miért aggodalmaskodnunk. Mert az évindító igénk Bibliaolvasó Kalauzunkból így szól: Fil 4.: „Tudok bővölködni, tudok szűkölködni, megtanultam, hogy mindennel megelégedett legyek, mert Mindenre van erőm a Krisztusban, a ki engem megerősít.” Bővölködés és szűkölködés: hit által más értelmet nyer, mint ahogy a világ gondolja. Hisz, ahogy a kánaáni pogány asszony mondja Jézusnak: a Te kezedből a morzsa is elég. És aki hit által bővölködik Isten kegyelmében, annak mindenre van elege és ereje a Krisztusban, aki minket megerősít.

Visszatekintve is láthatjuk azt, hogy mi mindenért adhatunk hálát, hogy megtartott az Úr, hogy volt elég. Előre tekintve pedig megvan az a reménységünk, hogy ő kirendeli azt, amire szükségünk van, a maga idejében. Ezt kérjük országunknak, gyülekezetünknek, családjainknak és magunknak is. Ezért imádkozunk továbbra is a békéért. Azért, hogy a nehezebb körülmények között se veszítsük el hitünk és reménységünk. És hogy mindig mindenben megelégedettek legyünk. Akár bővölködünk, akár szűkölködünk.

Közösségünk 82. esztendejében is az Úr jelenlétét érezhettük, hiszen több év kihagyás után tudtunk udvartakarítás szervezni, 8 fiatal konfirmálható pünkösdkor és többen bekapcsolódhattak az ifi csoportba, sőt új csoport is indulhatott ősszel. A 96. Sólyom cserkészcsapat 10 éves fennállását ünnepelte májusban, nyáron a Bakonyban táborozhattunk, ősszel pedig több újonccal bővíthetett a csapat. Tavasszal, nyáron, ősszel is részt vehettünk zenés áhítatokon, és a teaházak is folytatódtak. A „gyülišzülinapon” pedig semmi nem maradt a bográcsban, június utolsó vasárnapján. Gyülekezetünk egy küldöttsége először vett részt az „Ez az a nap” dicsőítő rendezvényen, több 10 000 emberrel együtt. Az ökumenikus alkalmak, mint az imahét és reformációi esték pedig az ökumené jegyében teltek, kicsit nagyobb létszámban, mint az elmúlt években. Ünnepeinken pedig legátusokat/teológiai hallgatókat fogadtunk és támogattunk. Idén is részt vettünk a Református Szeretetszolgálat Szeretetdoboz akciójában: 6 dobozt tudtunk összegyűjteni, annak ellenére, hogy a beleválók mindig és mindenhol hiánycikkek, és ilyen időkben az ember inkább otthon halmozza fel szívesebben. De, aki megtapasztalta, hogy az Úr által mindig megelégedettek lehetünk, az tud a másokra is gondolni.

Adventben kézműves délutánt tartottunk, ahová a gyermekistentiszteletre és hittanórákra járókat hívtuk, rekord létszámmal. Ahogy hála az Úrnak, Szenteste is, a későn jövők már csak állóhelyet találtak a templomban, de ezt feledtette a szép áhítat, zenészeink, tagjaink és a KT – saink közreműködésével.

Köszönet mindenkinek, aki szolgálattal, imádsággal, egymás és közös terheink hordozásával segítette a gyülekezet életét. Szükség is volt rá, hiszen a rezsiköltség 3x-sa lett, és január 1-től talán még többszöröse. Úgyhogy a partvis azért mintha ott lenne a mi kezünkben is, de bárhogy is alakul ez az esztendő, szűken vagy bőven, azért az erősít, amit az apostol is megvallott: „Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít.” S ha neki kedves az imádságunk, a jelenlétünk itt ezen a helyen, s meglátszik életünkön, hogy Krisztushoz tartozunk, és templomunkból ezt az örömhírt visszük szerte szét, amerre élünk, lakunk, dolgozunk, járunk, akkor hisszük, hogy megtarthat, - ahogy az elmúlt 82 esztendőben is.

Ezzel a reménységgel hálát adva, visszatekintve, és áldáskéréssel indulva zárhatjuk az ó, és kezdetjük az új évet.

Soli Deo Gloria!

Amik előttünk vannak...

Március 4. Alsónémedi csendesnap

Március: Templom- és udvartakarítás

Embargó

Egy évtized és több tízezer milliárd eurónyi beruházás kellene ahhoz, hogy Európa egész energetikai komplexuma átálljon az orosz energiától teljesen független módra.

Az egyre inkább kiterjedő és elmélyülő világháború leglátványosabb aktív zónája az orosz–ukrán véres összecsapás, de messze nem ez a legnagyobb veszteségekkel járó frontszakasz. Sőt, ez inkább csak arra szolgál, hogy horrorisztikus spektakulumként elfedje a sokkal nagyobb és mélyebb pusztítást, ami a szankciók és embargók következményeként teljeseedik ki néhány éven belül, és ami Európát olyan mértékben roncsolja szét, ahonnan már csodával határos lenne a visszatérés, ha és amennyiben ez egyáltalán értelmezhető marad még. Érdeemes lenne tehát kissé eltöprengeni azon, hogy vajon miért gyorsulhatott így fel Európa rituális öngyilkossága.

Az európai keresztény, fehér ember lelki, erkölcsi, szellemi talapzatának megrendülése már régóta tart. Az elmélyülő és most már visszafordíthatatlan népesedési lejtő például fél évszázada jelzi, hogy Európa nem akarja már folytatni létét. A migráció, a klíma és a vírus is már valójában olyan globális háború nyitányát jelentették, melyekkel a nem létező főhatalom azt tesztelte csupán, hogy maradt-e még egyáltalán védekezőképesség a fehér ember kultúrájában. És mivel örömmel tapasztalta, hogy nem, nem maradt, megnyugodva robbanthatta rá Európára a nyílt és véres háborút, hisz ahogy előre látható volt, nemcsak nem tiltakozik, nem védekezik az európai keresztény, fehér ember, hanem összességében inkább még lelkesen segíti is önmaga kivégzését. Ezt elemi szinten is jól jelzi az olajembargó ügye, de valójában az egész szankciós rendszer.

Az elmúlt két hónap egyértelművé tette, hogy Oroszország számára semmiféle kárt nem lehet ilyen módon okozni, mert egyfelől minden energiahordozó, élelmiszer és nyersanyag, amelyeknek importját Európa most azért tagadja meg, hogy ezzel ártson az „orosz agresszornak” azonnal gazdára talál a világ más régióiban, sőt az ebből eredő feszültségből és bizonytalanságból adódóan az emelkedő árak miatt Európa szankciói kifejezetten javítják Oroszország erőforrás egyenlegét. Vagyis az a magyarázó ideológia, hogy Európa azért hoz áldozatot, mert ezzel gyengíti Oroszországot és ebből adódóan erősíti Ukrajnát, vagyis magas szintű erkölcsi tartásról tesz tanúbizonyság, nettó idiotizmus, mert ezzel éppen ellenkező hatást ér el. Ráadásul a történet igazán lényeges része csak ezután következik majd, mert ezzel Európa nem csupán egy egyszeri aktusként tesz tökéletesen értelmetlen bohózatba illő kísérletet arra, hogy erkölcsi emelkedettségeként tüntesse fel degenerált önpusztítását. Az egyszeri áldozat pusztító következményei önmagukban talán valóban

kiheterhetők lennének, ám ezzel Európa ezen az egyszeri áldozaton túl olyan kiszolgáltatott helyzetbe hozza magát, amilyenben újkori történetében még soha nem volt. Minimálisan egy évtized és több tízezer milliárd eurónyi beruházás kellene ahhoz, hogy Európa egész energetikai komplexuma átálljon az orosz energiától teljesen független módra, majd ezt követően tartósan berendezkedjen arra, hogy ezek az erőforrások, főként kőolaj és földgáz sokkal drágábbak lesznek, mint az Oroszországból eddig beszerezhető energiaforrások.

Arról már nem is beszélve, hogy ezzel a hatalmi függések legalább olyan veszélyes új formáját hozná létre, mint ami az elmúlt évtizedeket jellemezte. De talán az egész folyamat legkényesebb része az, hogy ez alatt a kritikus évtized alatt Európa társadalmi-gazdasági rendszere összeomlana, az anarchia, káosz permanens polgárháború örvényeibe fulladna bele jobb sorsra érdemes kontinensünk, és ezzel el is jutottunk a lényeghez. Ahhoz az evidens következtetéshez, hogy ennek az egész oroszellenes hisztériának a legfőbb stratégiai célja, hogy Oroszország mellett, mintegy „járulékos kárként” magát Európát is felszámolja. Ami az agonizáló amerikai birodalom szempontjából tökéletesen logikus, hisz, ha valamennyi riválisát, köztük Európát meggyengíti, ezzel meghosszabbíthatja agóniáját.

Ha azonban azt is feltételezzük, hogy Amerika „csak” a látható birodalom, amelynek üzemeltetését a „nem létező és láthatatlan” birodalom ellenőrzi, akkor a kérdést inkább úgy kellene feltenni, hogy ez a „nem létező” miért akarja bármi áron meghosszabbítani az általa „futtatott” amerikai birodalom agóniáját, és miért tekinti evidensnek és helyénvalónak Európa elpusztítását, pontosabban miért provokálja ki Európa rituális öngyilkosságát. A válasz megtalálása újra a komplexitáscsapdához vezet vissza minket, vagyis azért történik mindez, mert a világ „nem létező” urai számára a világ kezelhetetlenül bonyolult lett, hagyni kell tehát, hogy spontán „visszabontsa” magát addig a szintig, ahonnan talán már ismét uralható lesz. A migráció, a klíma és a vírus „csinált” világtémái is már a programozott káosz eszközei voltak, és a The Great Reset vészjósoló önmegnevezése is arra utal, hogy az „újraindításhoz” előbb ki kell kapcsolni a világot, és most éppen ez zajlik.

Mivel az európai keresztény, fehér ember volt az univerzális civilizáció megteremtésére tett kísérletük alanya, és ez a kísérletük most látványosan összeomlik, mert az emberiség nem szervezhető egyetlen univerzális civilizációba, így először éppen az európai keresztény, fehér embert kell felszámolni, pontosabban, hagyni, (diszkrétan elősegíteni), hogy felszámolja önmagát. Minden jel arra utal, hogy ez az önfelszámoló „detonátor” Európa és Oroszország uralmi elitjeinek minden csoportjánál kiválóan működik. Vagy nem látják a halálos csapdát, vagy ha látják, végzetes magabiztossággal úgy vélik, képesek lesznek majd kikászálódni belőle. Földrészünk sorsa megpecsételődni látszik.

Bogár László - A szerző közgazdász - 2022. május 26.

Juhász Gyula: Az utolsó vacsora

János a Mester nagy szívéen pihen,
E tiszta szíven, e csöndes szíven
Pihen, de lelke a holnapra gondol
S fiatal arca felhős lesz a gondtól.

Mély hallgatás virraszt az asztalon.
Az olajfák felől a fuvalom
Hüsen, szomorún a szobába téved,
Be fáj ma a szél, az éj és az élet!

Tamás révedve néz a mécsvilágra,
Péter zokog és árvább, mint az
árva,
Júdás se szól, csak apró szeme
villan,
Remegve érzi: az ő órája itt van!

Csak egy nyugodt. Nagy, sötétkék
szemében
Mély tengerek derűs békéje él
benn.
Az ajka asztali áldást rebeg
S megszegi az utolsó kenyeret!

A következő szám várható megjelenési ideje: 2023 húsvét
Cikkek, versek, gondolatok
leadási határideje: 2023. március 19.

**BUDAPEST-CSEPEL-KIRÁLYERDŐI REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG**

1213 Budapest, Szent István út 194-196.

Tel.: 06-1/276-0649 - <http://csepke.reformatus.hu>

Szerkesztő: Temesvári Imre
Lektorálta: Temesvári Csenge